

The Development of Learning Activities Based on the Constructivist Approach for Undergraduate Students of the Faculty of Education, Rajabhat Maha Sarakham University

Janphen Phusapha, Atchariya Promptow, Chinnawat Sripon and Chatchawan Limruchatakul

Lecturer of Faculty of Education, Rajabhat Maha Sarakham University, Thailand

E-mail: Janphenphusopha@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-3573-7622>

E-mail: Atchariya.dee@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0007-2184-3938>

E-mail: chinnawat.sr@rmu.ac.th, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0000-2007-1314>

E-mail: tvgalaxy9339@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-6356-8611>

Received 06/03/2025

Revised 18/03/2025

Accepted 22/04/2025

Abstract

Background and Aims: The development of educational quality has garnered significant attention, particularly in higher education, which plays a crucial role in enhancing individuals' skills and competencies. Constructivism posits that learning and knowledge construction occur within individuals who actively engage in experiences. This research is therefore essential for improving teaching and learning outcomes through constructivist-based learning activities for undergraduate students. The objectives of this study are: 1. To develop high-quality constructivist-based learning activities for undergraduate students. 2. To compare learning achievement using constructivist-based learning activities against an 80% criterion.

Methodology: The sample consisted of 28 undergraduate students from the Faculty of Education, Rajabhat Maha Sarakham University, selected through cluster sampling. The research instruments included a set of constructivist-based learning activities and an achievement test. The statistical methods used were percentage, mean, standard deviation, and t-test.

Results: 1. The constructivist-based learning activities were found to be highly appropriate. 2. The students' learning achievement exceeded the 80% criterion at a statistically significant level of 0.05.

Conclusion: Constructivist-based learning activities emphasize learners' active participation in constructing their own knowledge. These activities encourage students to take an active role in knowledge creation, apply their learning to real-life situations, and develop an awareness of the tangible value of knowledge. This approach enables students to connect new knowledge with prior experiences, leading to improved learning outcomes.

Keywords: Learning Activities; Constructivism; Achievement

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

จันทร์เพ็ญ ภูโสภา, อัจฉริยา พรหมท้าว, ชินวัฒน์ ศรีพล และชัชวาลย์ ลิ้มรัชตะกุล

อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

บทคัดย่อ

ภูมิหลังและวัตถุประสงค์: การพัฒนาคุณภาพการศึกษาเป็นสิ่งที่ได้รับความสนใจ โดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษาที่มีความสำคัญในการพัฒนาทักษะและความสามารถของบุคคล แนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivism) เชื่อว่า ปรากฏการณ์ของการเรียนรู้หรือการสร้างความรู้เกิดขึ้นภายในบุคคลที่มีส่วนร่วมในประสบการณ์ การวิจัยครั้งนี้จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาการเรียนการสอนและผลสัมฤทธิ์ ด้วยกิจกรรมตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ สำหรับนักศึกษาให้มีคุณภาพ และ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์กับเกณฑ์ ร้อยละ 80

ระเบียบวิธีการวิจัย: กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จำนวน 28 คน ได้จากการสุ่มกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ชุดกิจกรรมตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ สถิติที่ใช้ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน และ t- test

ผลการวิจัย: 1) กิจกรรมตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด และ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผล: กิจกรรมตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์นั้น เน้นให้ผู้เรียนได้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองโดยการมีส่วนร่วม ในกิจกรรม ช่วยให้ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการสร้างความรู้ นำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง และสร้างการตระหนักรู้ถึงคุณค่าขององค์ความรู้เชิงบูรณาการ ทำให้สามารถเชื่อมโยงความรู้ที่เรียนกับสิ่งที่เกิดขึ้น เชื่อมโยงประสบการณ์เดิมกับประสบการณ์การเรียนรู้ใหม่ จึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์พัฒนาขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ : กิจกรรมการเรียนรู้; แนวคิดคอนสตรัคติวิสต์; ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

บทนำ

ในปัจจุบันการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในประเทศไทยเป็นสิ่งที่ได้รับความสนใจอย่างมาก โดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษาที่มีความสำคัญในการพัฒนาทักษะและความสามารถของบุคลากรที่จบการศึกษาเข้าสู่ตลาดแรงงาน ซึ่งการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ถือเป็นหัวใจสำคัญในการผลิตครูที่มีคุณภาพ เนื่องจากครูเป็นผู้ที่จะต้องนำพานักเรียนสู่การพัฒนาทั้งในด้านความรู้ ทักษะ และคุณธรรม การศึกษาจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจของประเทศ ช่วยสร้างบุคลากรที่มีคุณภาพ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และสามารถเผชิญกับความท้าทายของโลกยุคใหม่ ในทศวรรษที่ผ่านมา ความสำคัญของการปฏิรูปการศึกษาและวิวัฒนาการของวิธีการสอนได้เพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัดประเทศไทยได้กำหนดแนวคิดในการจัดการการศึกษาในบริบทที่เฉพาะเจาะจง โดยเน้นถึงความจำเป็นของกระบวนการศึกษาในศตวรรษที่ 21 มุ่งเน้นการปลูกฝังความสามารถที่หลากหลายระหว่างผู้เรียน ครอบคลุมความสามารถในชีวิตและอาชีพ ความสามารถด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และองค์ประกอบพื้นฐานสี่ประการของทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ได้แก่ การคิดเชิงบวก การวิเคราะห์เชิงวิจารณ์ การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ การมีส่วนร่วม และการแสดงออกเชิงสร้างสรรค์เป้าหมายหลักของสถาบันอุดมศึกษาหรือมหาวิทยาลัยทำหน้าที่เป็นที่เก็บสติปัญญาทางสังคมโดยมีภารกิจที่ยอมรับในระดับสากล: 1) การเพาะปลูกบัณฑิตที่มีคุณภาพสูงเพื่อเพิ่ม

แรงงานที่มีทักษะของสังคมและประเทศ 2) ความพยายามในการวิจัยที่มุ่งสร้างความรู้เพื่อบรรลุความเป็นเลิศทางวิชาการ 3) การให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชนซึ่งส่งเสริมความเจริญรุ่งเรืองทางสังคม และยกระดับคุณภาพชีวิตของบุคคลภายในสังคม โดยใช้ประโยชน์จากการศึกษาขั้นสูงเป็นองค์ประกอบพื้นฐาน และ 4) การส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมเพื่อรักษาเอกลักษณ์ประจำชาติของประเทศไทย ตามนโยบายไทย 4.0 ยุทธศาสตร์แห่งชาติสองทศวรรษ (พ.ศ. 2561 - 2562) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 เน้นการพัฒนาที่ยั่งยืนและการเพิ่มความสามารถด้านทรัพยากรมนุษย์ ดังนั้น แนวทางการศึกษาตั้งแต่สมัยโบราณจนถึงศตวรรษที่ 21 จึงจำเป็นต้องมีการจัดการการเรียนรู้โดยคำนึงถึงความเชื่อมโยงระหว่างการศึกษ การทำงาน และชีวิตประจำวัน โดยเน้นเป็นพิเศษในการบริหารการเรียนรู้ตลอดชีวิต ส่งเสริมความพยายามในการวิจัยที่เป็นอิสระผ่านการบูรณาการเทคโนโลยีเพื่ออำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ที่ดีที่สุด (อติพร เกิดเรือง, 2564)

ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา แนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivism) เชื่อว่า ปรากฏการณ์ของการเรียนรู้หรือการสร้างความรู้เกิดขึ้นภายในบุคคลที่มีส่วนร่วมในประสบการณ์การศึกษาซึ่งผู้เรียนรับผิดชอบในการสร้างความรู้สังเคราะห์ประสบการณ์การสังเกตสิ่งแวดล้อมหรือข้อมูลที่ได้มาใหม่ลงในกรอบความรู้ที่กำหนดขึ้นซึ่งต่อมาจะถึงจุดสุดยอดในการสร้างความเข้าใจหรือโครงสร้างความรู้ความเข้าใจหรือโครงสร้างทางปัญญา (Cognitive structure) หรือที่เรียกว่า สคีมา (Schema) ไม่ครอบคลุมเพียงการรับรู้ข้อมูล แต่ยังเกี่ยวข้องกับ การรวมประสบการณ์ก่อนหน้านี้หรือความรู้ความเข้าใจก่อนหน้านี้ที่บุคคลมีซึ่งอำนวยความสะดวกในการสร้างความเข้าใจที่มีความหมายส่วนบุคคลเกี่ยวกับปรากฏการณ์ด้วยโครงสร้างทางทฤษฎีนี้ถูกนำมาใช้เพื่อปรับปรุงแนวทางปฏิบัติในการสอนในสาขาต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านที่มุ่งเป้าไปที่การปลูกฝังความสามารถในการวิเคราะห์และความสามารถในการแก้ปัญหา ซึ่งจะส่งเสริมการคิดเชิงวิพากษา การให้เหตุผลเชิงวิเคราะห์ และการสอบถามการมีส่วนร่วมในกระบวนการศึกษาสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้เชิงประสบการณ์โดยตรงสำหรับนักเรียน ซึ่งนำไปสู่การรักษาความรู้ที่ยั่งยืน (ณัฐวัฒน์ อนันตะสุข และมาริษา มังกร, 2563) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับแนวคิดนี้จะช่วยให้นักศึกษา มีทักษะการสอนที่ดีขึ้น ซึ่งสำคัญอย่างยิ่งสำหรับนักศึกษาครุศาสตร์ที่เตรียมตัวสู่การเป็นครูในอนาคต วิชิจิตวิทยาสำหรับครู มีบทบาทสำคัญในการสร้างพื้นฐานด้านจิตวิทยาการเรียนรู้และการเข้าใจพฤติกรรมของผู้เรียน การพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้นักศึกษาครูได้ฝึกฝนการสังเกต วิเคราะห์ และสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียน เป็นการเตรียมความพร้อมให้กับนักศึกษาในการนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนในอนาคต การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ในรายวิชานี้จึงช่วยให้นักศึกษาสามารถสร้างความรู้และประสบการณ์จากสถานการณ์จำลองหรือการทดลองจริงในห้องเรียน ทำให้นักศึกษามีทักษะการคิดวิเคราะห์ และการแก้ปัญหาที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น (ครรชิต แสนอุบล, 2565).

จิตวิทยาเป็นวิทยาศาสตร์ประยุกต์แขนงหนึ่งที่มีผู้ให้ความสำคัญและสนใจศึกษาค้นคว้ากันอย่างกว้างขวาง อาจเป็นเพราะว่าจิตวิทยามีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของบุคคลในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านการประกอบอาชีพ ตลอดจนการอยู่ร่วมกันของบุคคลในสังคม ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า ถ้าบุคคลที่มีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาเกี่ยวกับจิตวิทยา และสามารถนำความรู้นั้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิต ประจำวันได้ บุคคลนั้นก็จะเป็นผู้ที่มีความสุข และประสบความสำเร็จในชีวิต และเมื่อเป็นเช่นนี้ บุคคลเหล่านี้ก็จะทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพของสังคมและประเทศชาติต่อไป จันทรเพ็ญ ภูโสภณ. (2565) วิชิจิตวิทยาการศึกษาสามารถช่วยครูให้รู้จักลักษณะนิสัย (Characteristics) ของนักเรียน โดยทราบหลักพัฒนาการ ทั้งทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม และบุคลิกภาพของนักเรียนในภาพรวม เข้าใจพัฒนาการ

ทางบุคลิกภาพ ทราบถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน เช่น แรงจูงใจ อัตมโนทัศน์ การรับรู้ความสามารถของตนเอง และการตั้งความคาดหวังของครูที่มีต่อนักเรียน เป็นต้น และช่วยครูในการเตรียมการสอน การวางแผนการเรียน เพื่อให้การสอนมีประสิทธิภาพ และสามารถช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ตามศักยภาพของแต่ละบุคคลได้อย่างเต็มที่ (สุรางค์ ไคว์ตระกูล, 2556)

การวิจัยครั้งนี้จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนในรายวิชาจิตวิทยาสำหรับครูและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม มีความสำคัญทั้งในแง่ของการพัฒนา กิจกรรม การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ และการส่งเสริมการเรียนรู้ที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น นอกจากนี้ผลการวิจัย ยังสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการสอนวิชาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในคณะครุศาสตร์หรือคณะอื่น ๆ ได้อีกด้วย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ ในรายวิชาจิตวิทยาสำหรับครู สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีให้มีคุณภาพ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาจิตวิทยาสำหรับครู โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์กับเกณฑ์ร้อยละ 80

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ในรายวิชาจิตวิทยาสำหรับครู สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ประกอบด้วย 9 Module ดังนี้

Module 1 เรื่อง ความรู้เบื้องต้นและความสำคัญของจิตวิทยาสำหรับครู

Module 2 เรื่อง จิตวิทยาพัฒนาการ

Module 3 เรื่อง ทฤษฎีพัฒนาการทางบุคลิกภาพ

Module 4 เรื่อง ความแตกต่างระหว่างบุคคล

Module 5 เรื่อง การเรียนรู้และการรับรู้

Module 6 เรื่อง ทฤษฎีการเรียนรู้

Module 7 เรื่อง งานแนะแนว

Module 8 เรื่อง การให้คำปรึกษา

Module 9 เรื่อง สุขภาพจิตในโรงเรียน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ คือ กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์

ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ประชากรและตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครู ศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามที่เรียนในรายวิชาจิตวิทยาสำหรับครู จำนวน 213 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามที่เรียนในรายวิชาจิตวิทยาสำหรับครู จำนวน 28 คน ได้จากการสุ่มกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivism) เป็นทฤษฎีการเรียนรู้ที่เน้นว่าผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเอง ผ่านกระบวนการปฏิสัมพันธ์และมีส่วนร่วมในสังคม แทนที่ผู้เรียนจะเป็นผู้รับความรู้จากครูหรือผู้สอนเพียงฝ่ายเดียว ทฤษฎีนี้เชื่อว่าความรู้ไม่ได้ถูกส่งต่อจากผู้สอนสู่ผู้เรียนโดยตรง แต่ผู้เรียนต้องมีส่วนร่วมในการตีความ ประมวลผล และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับประสบการณ์เดิมของตน (Piaget, 1954)

รากฐานสำคัญของคอนสตรัคติวิสต์เกิดจากแนวคิดของ Jean Piaget และ Lev Vygotsky โดย Piaget (1954) เน้นกระบวนการเรียนรู้ที่เกิดจากการปรับสมดุลทางปัญญา (Cognitive Equilibration) ผ่านกระบวนการดูดซึม (Assimilation) และปรับเปลี่ยน (Accommodation) ในขณะที่ Vygotsky (1978) ให้ความสำคัญกับการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และการเรียนรู้ผ่านโซนพัฒนาการใกล้เคียง (Zone of Proximal Development: ZPD) โดยผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ได้ดีเมื่อมีผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่าช่วยสนับสนุนและชี้แนะ

แนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ยังให้ความสำคัญกับบทบาทของผู้เรียนในฐานะศูนย์กลางของการเรียนรู้ ผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้สนับสนุนหรือผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ใหม่ด้วยตนเอง โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การอภิปราย การทำงานกลุ่ม และการแก้ปัญหาที่เชื่อมโยงกับสถานการณ์จริง เพื่อส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายและคงทน (Bruner, 1960)

นอกจากนี้ แนวคิดนี้ยังเน้นเรื่องสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ผู้เรียนควรมีโอกาสได้สัมผัสกับสถานการณ์หรือปัญหาที่มีความซับซ้อนตามสภาพจริง (Authentic learning) ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมกับประสบการณ์ใหม่ และนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม กระบวนการนี้จะช่วยพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา และความสามารถในการปรับตัวให้กับผู้เรียน (Jonassen, 1999)

สรุปได้ว่า แนวคิดคอนสตรัคติวิสต์มองผู้เรียนว่าเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเองผ่านกระบวนการเรียนรู้ที่มีความหมาย เกิดจากปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ประสบการณ์ตรง และการสนับสนุนจากครูหรือผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่า แนวคิดนี้ช่วยให้การเรียนรู้มีความยืดหยุ่น ท้าทาย และสอดคล้องกับบริบทของโลกในศตวรรษที่ 21 ซึ่งต้องการผู้ที่มีทักษะการคิดและเรียนรู้ด้วยตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Richardson, 2003)

องค์ประกอบที่สำคัญของคอนสตรัคติวิสต์

1) ประสบการณ์เดิม คือสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนรู้มาก่อน หรือเคยประสบพบเจอมาก่อนเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ ที่กำลังเผชิญอยู่ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้นำความรู้เดิมที่เคยประสบมาแล้ว มาเชื่อมโยงเข้ากับความรู้ใหม่หรือประสบการณ์ใหม่ หากความรู้หรือประสบการณ์เดิมเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับความรู้ใหม่ เราก็จะสามารถแก้ปัญหานั้นได้ง่ายเพราะมีประสบการณ์มาแล้ว แต่หากไม่สามารถไปทิศทางเดียวกัน หมายความว่าไม่

สามารถแก้ปัญหาโดยอาศัยความรู้ประสบการณ์เดิมได้ ก็จะทำให้ผู้เรียนหาวิธีการที่จะแก้ปัญหานั้นๆได้ด้วยตนเอง เกิดเป็นความรู้ใหม่ที่ได้จากการคิดหาวิธีการด้วยตนเอง ซึ่งความรู้นี้จะอยู่ได้นานและคงทน

2) ประสบการณ์ที่หลากหลาย คือ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีโอกาสหาความรู้ที่หลากหลาย เปิดให้เลือกตามความสนใจ เพราะแต่ละคนมีความชอบไม่เหมือนกัน การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำในสิ่งที่ชอบจะทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการคิดการทำการเรียนรู้อีก ดังนั้นประสบการณ์ที่หลากหลาย เช่น ได้พบสถานที่ใหม่ เพื่อนใหม่ วัฒนธรรมใหม่ๆ เหล่านี้จะช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ เพราะผู้เรียนเมื่อเขาพบเจอประสบการณ์ สิ่งแรกที่พวกเขาต้องทำนั่นคือ การปรับตัว กระบวนการปรับตัวเราเรียกว่า การเรียนรู้ด้วยตัวของเขานั่นเอง ซึ่งจะเป็นตัวทำให้เกิดการเรียนรู้แนวคอนสตรัคติวิซ

3) การควบคุมตนเอง เป็นสิ่งสำคัญในการเกิดการเรียนรู้แบบคอนสตรัคติวิสต์เพราะการหาความรู้ด้วยตนเองนั้นต้องอาศัยกระบวนการภายในตนเอง เช่น แรงบันดาลใจ การต้องการหาคำตอบ ความอยากรู้อยากเห็น ตลอดจนการค้นพบวิธีการในการหาคำตอบหรือการแก้ปัญหา ซึ่งสิ่งเหล่านี้เราเรียกว่าเป็นแรงจูงใจภายใน หากผู้เรียนมีคุณลักษณะสิ่งนี้จะช่วยส่งเสริมให้เกิดคุณลักษณะของผู้ใฝ่เรียนในการเรียนรู้อยู่เสมอ

4) การเรียนรู้สภาพจริง การที่ผู้เรียนได้ไปพบเจอเหตุการณ์หรือสถานการณ์จริง จะทำให้ ผู้เรียนนั้นได้นำความรู้ หรือหาวิธีแก้ปัญหานั้นๆ ได้อย่างแท้จริง และทำให้ได้รับรู้ผลจากการแก้ปัญหานั้นทันที เสมือนว่านำอาวุธไปใช้ในสนามจริง ทำให้รู้ว่าอาวุธนั้นเป็นแบบใด มีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด อาวุธที่วางนั้นก็คือความรู้หรือประสบการณ์ที่จะนำมาแก้ปัญหานั้นเอง

การส่งเสริมและการนำไปใช้

การสอนแบบคอนสตรัคติวิสต์นั้นมีข้อควรคำนึงในการสอนเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ดังนี้

1. ครูต้องคำนึงว่า ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ด้วยตัวเองโดยการนำประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ ความสนใจ ทศนคติ เป้าหมาย หรือสิ่งที่พบเห็นมาสร้างเป็นความเข้าใจของตนเอง ซึ่งแต่ละคนอาจสร้างความหมายที่แตกต่างกันเพราะมีประสบการณ์หรือความรู้ความเข้าใจเดิมที่แตกต่างกัน ดังนั้นครูจึงต้องเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล และหากิจกรรมที่หลากหลายเพื่อตอบสนองความต้องการและความถนัดของผู้เรียนแต่ละคน

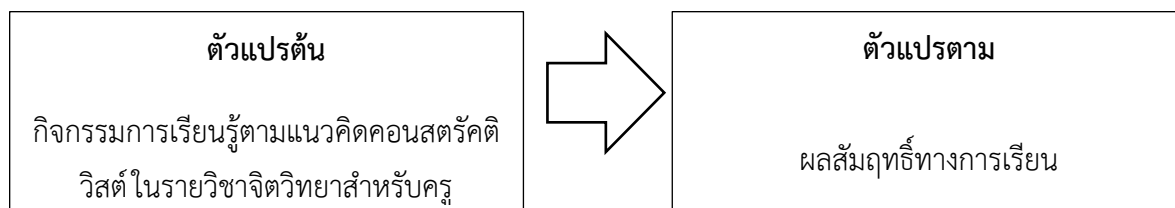
2. ครูต้องคำนึงว่า เมื่อผู้เรียนสร้างสิ่งใดสิ่งหนึ่งขึ้นมาในโลก ก็หมายถึงการสร้างความรู้ขึ้นในตนเอง ความรู้ที่ผู้เรียนสร้างขึ้นในตนเองนี้ จะมีความหมายต่อผู้เรียน และจะอยู่คงทนในตัวเองเพราะความรู้ที่เขาเป็นคนค้นพบด้วยตัวเอง ดังนั้นกิจกรรมการเรียนการสอนจึงต้องเน้นให้เด็กหาคำตอบเอง โดยที่ครูไม่ต้องบอกหรือชี้แนะคำตอบนั้น

3. ครูต้องเข้าใจว่า ผู้เรียนจะจดจำสิ่งที่ได้เรียนรู้ และสามารถถ่ายทอดให้ผู้อื่นเข้าใจความคิดของตนได้ดี และที่สำคัญบทบาทของครูคือครูควรมีคำถาม ถามความรู้ให้ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ใหม่ต่อยอดต่อไป อย่างไม่สิ้นสุด

4. การนำทฤษฎีไปใช้ในการเรียนการสอนต้องให้นักเรียนได้ปฏิบัติงานจริง ครูต้องเป็นแบบอย่างและฝึกฝนกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเห็น ผู้เรียนต้องฝึกฝนสร้างความรู้ด้วยตนเอง เหตุผลสำคัญในการเรียนการสอนทักษะการแก้ปัญหา นอกจากจะสร้างความมั่นใจในการเรียนรู้แล้ว ความรู้นี้ยังสามารถนำไปพัฒนาด้านเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เพื่อพัฒนานวัตกรรมสินค้าใหม่ๆ ซึ่งเป็นเป้าหมายของแต่ละประเทศในการต้องการบุคลากรแบบนี้ เพราะหมายถึงความเติบโตทางเศรษฐกิจของชาติด้วย (จันทร์เพ็ญ ภูโสภา, 2565)

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยนี้ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิด ทฤษฎีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ เพื่อให้ได้แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ และนำไปพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาจิตวิทยาสำหรับครู ซึ่งเน้นบทบาทกระบวนการคิดสร้างความรู้ด้วยตนเองและการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมในการเรียนรู้ มุ่งเน้นและกระตุ้นให้เกิดการสร้างความรู้ใหม่ ๆ จากความรู้เดิมและการได้ลงมือทำงานจริง ตามกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาจิตวิทยาสำหรับครู โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ ผู้วิจัยได้กำหนดระเบียบวิธีการวิจัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ ในรายวิชาจิตวิทยาสำหรับครู สำหรับนักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จำนวน 9 Module รวม 12 ชั่วโมง
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้
 - 1.1 ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรรายวิชาจิตวิทยาสำหรับครู เพื่อนำมากำหนดขอบเขตเนื้อหาของชุดกิจกรรม ศึกษาวิธีการและพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละ Module โดยให้ความสำคัญกับการสร้างความรู้จากประสบการณ์ของนักศึกษา
 - 1.2 นำชุดกิจกรรมการเรียนรู้เสนอ อาจารย์ที่ปรึกษาวิจัย เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมแล้วทำการปรับปรุง แก้ไขตามข้อเสนอแนะ
 - 1.3 นำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผ่านการปรับปรุง แก้ไขเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรม ผลการประเมินชุดกิจกรรม จำนวน 9 Module พบว่า มีค่าความเหมาะสมอยู่ระหว่าง 4.00 – 5.00 โดยภาพรวมอยู่ในระดับความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X}=4.60$, $S.D.=0.30$)
 - 1.4 ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วจัดทำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้
 - 2.1 วิเคราะห์หลักสูตรสาระในรายวิชาจิตวิทยาสำหรับครู สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี และสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของเนื้อหา

2.2 เขียนข้อสอบ เป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ทั้งหมด 70 ข้อ โดยให้ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้ของเนื้อหาที่กำหนดไว้ แล้วนำแบบทดสอบเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิจัย เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมแล้วทำการปรับปรุงแก้ไขตาม ข้อเสนอแนะ

2.3 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบ อยู่ระหว่าง 0.60 – 1.00 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

2.4 รวบรวมข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์จัดทำแบบทดสอบฉบับทดลอง นำไปทดลอง (Try out) กับนักศึกษาที่เรียนในรายวิชาจิตวิทยาสำหรับครูที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 29 คน

2.5 นำผลการทดสอบมาหาค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ซึ่งได้ค่าความยาก อยู่ระหว่าง 0.47 – 0.79 ค่าอำนาจจำแนก อยู่ระหว่าง 0.30 – 0.69 และนำแบบทดสอบที่เป็นไปตามเกณฑ์ จำนวน 50 ข้อ มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นโดย วิธีของโลเวทท์ (Lovett) ได้ค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.81

2.6 จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

วิธีรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยนำแบบทดสอบไปทดลองใช้และนำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างตามลำดับดังนี้

1. ผู้วิจัยอธิบายชี้แจงทำความเข้าใจและข้อตกลงกับนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง แนะนำรายวิชา จุดประสงค์ของการเรียนการสอน เวลาเรียน และวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

2. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ ในรายวิชาจิตวิทยาสำหรับครู สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 9 Module ใช้เวลาในการสอนทั้งหมด 12 ชั่วโมง

3. เมื่อสิ้นสุดการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ ในรายวิชาจิตวิทยาสำหรับครู ตามแผนที่กำหนดไว้ จำนวน 9 Module ทำการทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 50 ข้อ ใช้เวลา 50 นาที

4. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ ในรายวิชาจิตวิทยาสำหรับครู

รายการประเมิน	คะแนนของ ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3			
1. ข้อปฏิบัติ/คำแนะนำในการใช้ชุดกิจกรรมมีความชัดเจน เข้าใจง่าย	5	5	3	4.00	1.00	มาก
2. Module ที่กำหนดครอบคลุมเนื้อหาในรายวิชา	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
3. เนื้อหาเหมาะสมกับเวลาการเรียนรู้ของผู้เรียน	5	4	3	4.33	0.58	มาก

รายการประเมิน	คะแนนของ ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3			
4. เนื้อหาส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ จัดเรียงลำดับได้ถูกต้อง	5	5	5	4.33	0.58	มาก
5. ระบุกิจกรรมที่นักเรียนปฏิบัติได้อย่างชัดเจนและสอดคล้องกับจุดประสงค์	5	5	4	5.00	0.00	มากที่สุด
6. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนลงมือประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง และสามารถเชื่อมโยงความรู้ ระหว่างความรู้ใหม่กับความรู้เก่า และสร้างเป็นองค์ความรู้ใหม่ขึ้นมา	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
7. กิจกรรมการเรียนรู้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยมีทางเลือกในการเรียนรู้ที่หลากหลาย	5	5	4	4.67	0.58	มากที่สุด
8. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการเรียนรู้ร่วมกัน โดยให้ผู้เรียนสามารถแลกเปลี่ยนความรู้กันได้ และกระตุ้นให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้โดยทั่วถึงกัน	5	4	5	4.67	0.58	มากที่สุด
9. กิจกรรมมีกระบวนการการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมาย ตามที่กำหนดได้	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
10. บทบาทของครูผู้สอน สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ อยากเรียนรู้	4	4	5	4.33	0.58	มาก
11. สื่อที่ใช้กระตุ้นให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
12. สื่อที่ใช้สอดคล้องกับเนื้อหา	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
13. เครื่องมือวัดสามารถวัดได้ครอบคลุมเนื้อหา และสอดคล้องกับจุดประสงค์	4	4	5	4.33	0.58	มาก
14. เครื่องมือวัด วัดได้ครอบคลุมพฤติกรรมทางพุทธิพิสัย	5	4	5	4.67	0.58	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.64	4.71	4.50	4.60	0.30	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีความเหมาะสมอยู่ระหว่าง 4.00 – 5.00 โดยภาพรวมอยู่ในระดับความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X}$ =4.60, S.D.=0.30) เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมของกิจกรรมเป็นรายประเด็น พบว่า มีความเหมาะสมมากที่สุด คือ 1) ระบุกิจกรรมที่นักเรียนปฏิบัติได้อย่างชัดเจนและสอดคล้องกับจุดประสงค์ 2) กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนลงมือประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง และสามารถเชื่อมโยงความรู้ ระหว่างความรู้ใหม่กับความรู้เก่า และสร้างเป็นองค์ความรู้ใหม่ขึ้นมา และ 3) สื่อที่ใช้กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น โดยมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ =5.00, S.D.=0.00)

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาจิตวิทยาสำหรับครู โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์กับเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 80

คะแนน	$\bar{X}$	S.D	t	df	p-value
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (เต็ม 50 คะแนน)	34.41	4.29	6.91*	27	0.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยการกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ ในรายวิชาจิตวิทยาสำหรับครู มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยเฉลี่ยเท่ากับ 34.41 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.29 และพบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ ในรายวิชาจิตวิทยาสำหรับครู สำหรับนักศึกษา ระดับปริญญาตรีที่พัฒนาขึ้น มีความเหมาะสมอยู่ระหว่าง 4.00 – 5.00 โดยภาพรวมอยู่ในระดับความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X}=4.60$, S.D.=0.30)
2. นักเรียนที่เรียนโดยการกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ ในรายวิชาจิตวิทยาสำหรับครู มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ สำหรับนักศึกษาที่พัฒนาขึ้น มีความเหมาะสมอยู่ระหว่าง 4.00 – 5.00 โดยรวมอยู่ในระดับความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X}=4.60$, S.D.=0.30) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าชุดกิจกรรมดังกล่าวมีความเหมาะสมในระดับสูงมาก สะท้อนให้เห็นถึงความเหมาะสมของกิจกรรมที่ออกแบบตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดทางการศึกษาที่เน้นการสร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ทำให้นักศึกษาสามารถสร้างความรู้ใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ แนวคิดนี้ช่วยให้ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการสร้างความรู้ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงที่พบได้ดีกว่าการเรียนการสอนแบบดั้งเดิมที่มักเน้นการบรรยายเพียงอย่างเดียว สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ของ Piaget และ Vygotsky ที่เน้นความสำคัญของการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์และการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับสิ่งแวดล้อม สร้างความรู้ ความคิด และประสบการณ์ องค์ความรู้ทั้งหลายที่เกิดจากตัวเราเองเป็นการเรียนรู้ที่แท้จริง และเชื่อว่าแต่ละมุมมองเราสามารถเปลี่ยนแปลงได้ (ปิยะพร นิตยารส, 2562) นอกจากนี้ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.30) ยังแสดงให้เห็นถึงการกระจายของคะแนนที่ไม่มาก ซึ่งบ่งชี้ว่าผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ประเมินต่างเห็นพ้องกันในความเหมาะสมของชุดกิจกรรมในทุกด้านอย่างสอดคล้องกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยะพร นิตยารส. (2562) ที่พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ส่งเสริมทักษะการแก้ปัญหา เป็นการจัดกิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนได้เผชิญกับปัญหา ได้ลงมือปฏิบัติด้วยตัวเอง ได้รับประสบการณ์ตรง และได้อภิปรายหรือแสดงความคิดเห็นทั้งเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่มที่ขัดแย้งกับ และช่วยกันหาข้อสรุปข้อเท็จจริงที่สมเหตุสมผลจากประเด็นปัญหาที่นำไปสู่ความรู้ตามจุดประสงค์ที่กำหนด ซึ่งเป็นการจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการ และความสนใจของผู้เรียนทำให้มีความสุข

สนุกสนานกับการเรียนทั้งยังได้รับความรู้และประสบการณ์ใหม่ ๆ ในการเรียน ซึ่งนักเรียนที่เข้าใจเนื้อหาที่เรียนได้ดี จะช่วยอธิบายให้สมาชิกในกลุ่มเข้าใจเนื้อหาและให้ความเข้าใจที่ตรงกัน

2. นักเรียนที่เรียนโดยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของแนวคิดนี้ในการสร้างความรู้และทักษะให้กับนักศึกษา โดยเฉพาะนักศึกษาครุศาสตร์ที่ต้องการพัฒนาทักษะการสอนและการวิเคราะห์พฤติกรรมของผู้เรียน แนวทางนี้ไม่เพียงแต่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ยั่งยืน แต่ยังส่งเสริมให้พวกเขาสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียนอย่างมีประสิทธิภาพในอนาคต และชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ได้รับการประเมินว่าเหมาะสมในระดับสูงมาก ยังสอดคล้องกับการศึกษาที่ชี้ให้เห็นว่า แนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนอย่างมีนัยสำคัญ สนับสนุนว่าการใช้กิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติและมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง จะช่วยให้เกิดการพัฒนาทักษะทั้งด้านความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการทำงานในอนาคตมากกว่าการเรียนการสอนแบบดั้งเดิม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยะพร นิตยารส. (2562). ที่พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ที่ส่งเสริมทักษะการแก้ปัญหา ผู้เรียนมีพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และมีความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ และผู้เรียนมีความพึงพอใจในการเรียนรู้ในระดับมาก ดังนั้นครูควรนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้มาใช้ในการจัดการเรียน การสอนให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐวิวัฒน์ อนันตะสุขและมาริษา มังกร. (2563). นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุษณีย์ เจริญเชิดติวงศ์. (2563). ที่พบว่า การจัดการเรียนรู้แบบคอนสตรัคติวิสต์ช่วยให้ผู้เรียนสามารถสร้างความเข้าใจเชิงความคิดได้และสร้างการตระหนักถึงคุณค่าขององค์ความรู้เชิงบูรณาการ โดยนักเรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง จากการสะท้อนการเรียนรู้ของผู้เรียนที่สามารถเชื่อมโยงองค์ความรู้ที่เรียนกับสิ่งที่เกิดขึ้น มีการเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมกับประสบการณ์การเรียนรู้และตระหนักถึงคุณค่าขององค์ความรู้รวมทั้งเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง และช่วยให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะเป็น ผู้เรียนแบบนำตนเอง (Self-directed learner) เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบนี้ผู้เรียนต้องลงมือทำด้วยตนเอง ใช้การสังเกตจากเพื่อน รวมทั้งใช้การอภิปรายร่วมกันในห้องเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ครูผู้สอนควรศึกษาวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ และลำดับขั้นตอนการสอนให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ก่อนนำไปใช้ เพื่อนำไปออกแบบกิจกรรม การสอน และนำเครื่องมือวัดต่าง ๆ ไปทดลองใช้ก่อน เพื่อให้เห็นข้อผิดพลาดที่ต้องนำไปปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ

2. ครูผู้สอนสามารถนำแนวทางการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ไปใช้ในวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา เพื่อให้เกิดการพัฒนาทักษะที่หลากหลายของนักศึกษา นอกจากนี้ยังสามารถนำแนวทางนี้ไปใช้ในการสอนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ดีขึ้นได้ หรือพัฒนาแนวคิดร่วมกับการใช้สื่อ นวัตกรรม วิธีการสอนอื่น ๆ

3. ผู้วิจัยควรศึกษาการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์กับการพัฒนาทักษะและตัวแปรคุณลักษณะอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น การทำงานเป็นทีม ทักษะสัมพันธ์ระหว่างบุคคล คุณลักษณะอื่นๆที่เกิดและศึกษาผลการใช้

เอกสารอ้างอิง

- ครรชิต แสนอุบล. (2565). เอกสารประกอบการสอนรายวิชา ศษ141 จิตวิทยาสำหรับครู. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จันทร์เพ็ญ ภูโสภ. (2565). ทฤษฎีทางจิตวิทยานำไปใช้ส่งเสริมพัฒนาการและจัดการเรียนการสอน (เน้นสมรรถนะ). พิมพ์ครั้งที่ 1. ตักศิลาการพิมพ์.
- ณัฐวัฒน์ อนันตะสุข และมาริษา มังกร. (2563). การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสังคมศึกษาและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, 3(2), 40-49.
- บัณฑิตา อินสมบัติ และปราณี เนรมิตร. (2563). แนวทางการพัฒนาหลักสูตรระดับอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศสู่ Thailand 4.0: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 14(2), 150-170.
- ปิยะพร นิตยารส. (2562). การพัฒนาการจัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์ตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ที่ส่งเสริมทักษะการแก้ปัญหาเรื่องอสมการ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎีกา. (2565). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566—2570). ราชกิจจานุเบกษา.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2556). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560). ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579). กรุงเทพฯ.
- อดิพร เกิดเรือง, ไซยวัฒน์ คำชู, และชัยวัฒน์ พันธุ์วัฒนสกุล. (2564). แนวทางการส่งเสริมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของสถาบันอุดมศึกษาไทย. วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์, 6(1), 781-790.
- อุษณีย์ เตรียมเชิดตวงศ์. (2563). ผลของการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ที่มีต่อมโนทัศน์ทางวิทยาศาสตร์และเจตคติต่อประสบการณ์การเรียนรู้ เรื่องกระบวนการสังเคราะห์ด้วยแสงของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- Bruner, J. S. (1960). *The process of education*. Harvard University Press.
- Jonassen, D. H. (1999). Designing constructivist learning environments. In C. M. Reigeluth (Ed.), *Instructional-design theories and models: A new paradigm of instructional theory* (pp. 215-239). Lawrence Erlbaum Associates.
- Piaget, J. (1954). *The construction of reality in the child*. Basic Books.
- Richardson, V. (2003). Constructivist pedagogy. *Teachers College Record*, 105(9), 1623-1640.
- Vygotsky, L. S. (1978). *Mind in society: The development of higher psychological processes*. Harvard University Press.